

**การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ**

Comparative Study of Thai Reading Comprehension Skills

Mathematics for the first year of learning with SQ3R.

ปิยฉัตร อินสุวรรณ *

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะ การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R 3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัย พบว่า

1) ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านจับใจความ , วิธีสอนแบบ SQ3R , วิธีสอนแบบปกติ

*นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

Purpose of this research were to 1) to compare the reading skills of Matthayomsuksa 1 students during SQ3R teaching with normal teaching methods. 2) To compare skills Reading comprehension of Mathayom Suksa 1 students during pre-class and post-SQ3R instruction. 3) To

compare the reading comprehension skills of Mathayom Suksa 1 students before and after learning by conventional teaching methods.

The research found that

- 1) The students' reading comprehension skills in SQ3R are higher than that of normal teaching methods. Statistically significant at the .05 level.
- 2) The reading skills of students who learned by SQ3R were higher than before. Statistically significant at the .05 level.
- 3) Reading comprehension skills of students who learned by means of normal teaching after class was higher than before. Statistically significant at the .05 level.

Keywords: reading skills, teaching methods, SQ3R, teaching methods

บทนำ

ภาษาไทยถือเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไทย เป็นเสมือนเครื่องมือที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้สึก จากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งหรือสื่อสารไปยังสาธารณชน ภาษาไทยประกอบไปด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องฝึกฝนและพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการใช้ภาษาอีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์มรดกทางปัญญาของชาติไทยให้คงอยู่สืบต่อไป

การฝึกทักษะวิชาภาษาไทย จำเป็นต้องฝึกทักษะต่างๆ ให้สัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการอ่าน การฟัง การดู และการพูด การอ่านถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการแสวงหาความรู้ และเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ การอ่านจับใจความถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ของนักเรียน นักเรียนที่สามารถอ่านได้เร็ว สรุปความจากเรื่องที่อ่านได้ จะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนในทุกๆ วิชา ตามที่ ประมง สวัสดิ์ลาภา (2552: 26) ได้สรุปไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการอ่านเพื่อค้นหาสาระหรือจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง ทั้งในส่วนที่เป็นความรู้ ความคิดหรือทัศนะของผู้เขียน แบ่งเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นใจความสำคัญและส่วนที่ขยายใจความสำคัญ อุมพร ทศนุรักษ์ (2554: 46) ได้กล่าวความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถบอกส่วนที่เป็นใจความสำคัญ ส่วนที่ขยายใจความสำคัญ ตลอดจนจนถึงความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้ และตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2559 : 45) อธิบายว่า การอ่านจับใจความ

สำคัญ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องการเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ว่าเป็นเรื่องอะไร ของใคร ที่ไหน เมื่อไร ทำไม และอย่างไร จากคำถามข้างต้น จะเห็นได้ว่าการอ่านจับใจความถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญซึ่งจะส่งผลต่อการอ่านในระดับที่ยากขึ้นไป

วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธีแต่ละวิธีจะมีโครงสร้างแตกต่างกันและมีความเหมาะสมกับลักษณะเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูผู้สอนจะต้องช่วยกันพัฒนาศักยภาพด้านการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งบูรณาการการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มในเนื้อหาการเรียน จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จเป็นคนเก่ง ดี มี สุข รู้จักการวางแผน มีทักษะการทำงานกลุ่ม มีทักษะในการแก้ไขปัญหา และที่สำคัญคือสามารถอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ซึ่งแนวทางจากการศึกษาวิธีการสอนอ่านจาก ตำราเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ พบว่าวิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R ซึ่งเป็นแนวคิดของ ฟรานซิส โรบินสัน (Francis Robinson) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ที่ได้เสนอยุทธวิธีการสอนอ่านที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยการอ่าน 5 ขั้นตอน คือ 1) S (Survey) การสำรวจ 2) Q (Question) การตั้งคำถาม 3) R1 (Read) การอ่าน 4) R2 (Recite) การจดจำ และ 5) R3 (Review) การทบทวน ซึ่งการสอนด้วยวิธี SQ3R เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิจัยหลายท่าน เช่น เอมอร์ เนียมน้อย (2546 : บทคัดย่อ) และสุนทร อุฒมหาราช (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ SQ3R ว่าเป็นเทคนิควิธีการสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น

ตามที่คุณวิจัยได้สอนนักเรียนรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนมีปัญหาด้านทักษะการอ่านจับใจความ การเขียน และการทำงานกลุ่ม ซึ่งส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาไทยในเรื่องการอ่านจับใจความ และการอ่านในชีวิตประจำวัน จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ เพื่อใช้พัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม และโรงเรียนชั้นน้อยเหนือวิทยาคม จังหวัดสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้อง ทั้งหมด 137 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 42 คน เนื่องจากคะแนนจากการทดสอบการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ PISA ของนักเรียนพบว่านักเรียนยังขาดทักษะการอ่านจับใจความ ผู้วิจัยจึงทำการจับสลากห้องที่ 1 เป็นห้องกลุ่มควบคุม และอีกห้องหนึ่งเป็นห้องกลุ่มทดลอง และทั้งสองห้องมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบ SQ3R และวิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 เรื่อง ดังนี้ การอ่านจับใจความจากบทความ การอ่านจับใจความจากข่าว การอ่านจับใจความจากนิทาน การอ่านจับใจความจากบทร้อยกรอง และการอ่านจับใจความจากวรรณคดี

ระยะเวลาในการวิจัย การวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ชั่วโมง ใช้เวลาในการศึกษาเริ่มตั้งแต่วันที่ 20 พฤศจิกายน 2560 - 31 มกราคม 2561

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบปกติ
3. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางในการสอนอ่านจับใจความโดยวิธีสอนแบบ SQ3R เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการอ่านจับใจความอยู่ในระดับสูง
2. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นแนวทางให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ

ความหมายของการอ่านจับใจความ แวมมูรา เหมือนนิล (2541 : 17) กล่าวถึงทักษะในการอ่านจับใจความไว้ดังนี้ การจำลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อ สถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้ การรู้จักแยกข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้ การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้ การเลือกความหมายที่ถูกต้องและนำไปใช้ได้ การให้ตัวอย่างประกอบได้ และการจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้

ความหมายของวิธีสอนแบบ SQ3R ฉันทักษิณ กัณหา (2550: 33-34) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของการอ่านแบบ SQ3R ที่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การอ่านอย่างคร่าว ๆ (Survey = S) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาคำสำคัญในบทอ่านที่ครูแจกให้ แล้วให้นักเรียนบอกว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องว่าผู้เขียนต้องการให้ทราบอะไร นักเรียนและครูอภิปรายร่วมกันแล้วเขียนใจความสำคัญไว้ในกระดาษ (นักเรียนสามารถจับความคิดสำคัญของผู้เขียนได้)

ขั้นที่ 2 การตั้งคำถาม (Question = Q) ให้นักเรียนตั้งคำถามจากใจความสำคัญ ที่เขียนไว้เพื่อหาจุดมุ่งหมายของผู้เขียน โดยครูเป็นผู้แนะนำ ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาในการตั้งคำถามครูสุ่มนักเรียนแล้วถามเกี่ยวกับคำถามที่นักเรียนตั้งไว้แล้วให้นักเรียนคนอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นร่วมกันแล้วเขียนคำถามไว้ในกระดาษ (นักเรียนสามารถหาเจตนาหรือวัตถุประสงค์ของผู้เขียนได้)

ขั้นที่ 3 การอ่านอย่างรอบคอบเพื่อหาคำตอบ (Read = R1) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องโดยละเอียดตั้งแต่ต้นจนจบของหัวข้อแรก เพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นตอนที่สอง เป็นการพิจารณาเรื่องที่อ่านทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับคำตอบแล้วเขียนคำตอบไว้ในกระดาษ (นักเรียนสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น)

ขั้นที่ 4 การจดจำ (Recite = R2) เมื่อเข้าใจคำตอบและเนื้อเรื่องจากการอ่านแล้ว ครูเน้นให้นักเรียนพยายามจดจำข้อความที่สำคัญโดยการจดบันทึกย่อหรือขีดเส้นใต้ เพื่อเตือนความจำของตนเองว่าจากการอ่านครั้งนี้ได้ความคิดอะไรใหม่ ๆ บ้าง เป็นการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ ครูให้นักเรียนทดสอบความจำโดยการปิดหน้ากระดาษ แล้วดูบันทึกที่เขียนไว้ว่าจำได้หรือไม่ ถ้าตอบไม่ได้ให้ทบทวนคำถามคำตอบ และทบทวนจากความเข้าใจ (นักเรียนสามารถสรุปความได้)

ขั้นที่ 5 การทบทวน (Review = R3) นักเรียนทบทวนเรื่องราวทั้งหมดจากการอ่านและทำบันทึกย่อจากความจำว่าถูกต้องหรือไม่ ทบทวนจุดสำคัญใหญ่ๆ และจุดสำคัญรองลงมาอีกครั้งหนึ่ง โดยใช้สำนวนภาษาของตัวเอง พร้อมกับบอกรายละเอียดของเรื่อง โดยการสุ่มนักเรียนให้ทบทวนเรื่องสามถึงห้าคน เป็นการสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล และแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตนต่อสิ่งที่อ่าน (นักเรียนสามารถชี้เหตุผลและตัดสินใจได้)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พรณิการ์ สมักร (2557 : 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ 1. ความสามารถในการอ่านอย่างมี

วิจารณ์งานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 10 ชั่วโมง โดยใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย ไปทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มปกติ จำนวน 42 คน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง แล้วบันทึกผล การทดสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มปกติ จำนวน 42 คน พัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R ใช้เวลา 2 ชั่วโมง ต่อ 1 แผน โดยเริ่มจากแผนที่ 1 จนถึงแผนที่ 5 และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน แล้วนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นปีที่ 1 ระหว่าง วิธีสอนแบบ SQ3R และวิธีสอนแบบปกติ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนวังม่วงวิทยาคม จำนวน 42 คน โดยทดสอบก่อนเรียน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาไทย มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าร้อยละ แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นำคะแนนที่ได้ระหว่างการเรียนวิธีสอนอ่านแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้สูตรการทดสอบ t-test แบบ Independent Sample

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ ก่อนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้สูตรการทดสอบ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังม่วงวิทยาคม พบว่า

1. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ อภิปรายผล ดังนี้

1. เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ เนื่องจากวิธีสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการคิดและพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบปกติ จึงเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ทั้งจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน และทักษะการอ่านจับใจความของผู้เรียน ตามที่งานวิจัยของ บัญชา ธรรมบุตร (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างที่สอนแบบ SQ3R และกลุ่มที่สอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนของนักเรียน กลุ่มที่สอนแบบ SQ3R

มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ วิธีสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีสอนที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยการอ่าน 5 ขั้นตอน คือ 1) S (Survey) การสำรวจ 2) Q (Question) การตั้งคำถาม 3) R1 (Read) การอ่าน 4) R2 (Recite) การจดจำ และ 5) R3 (Review) การทบทวน ซึ่งการสอนด้วยวิธี SQ3R เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้การอ่าน มีประสิทธิภาพ ดังที่นักวิจัยหลายท่าน เช่น เอมอร์ เนียมน้อย (2546 : บทคัดย่อ) และสุนทร อุดมหาราช (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบ SQ3R ว่าเป็นเทคนิควิธีการสอนที่ดี ทำให้ผู้เรียน มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยสูงขึ้น อีกทั้งในงานวิจัยของ จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2554 : 133) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค SQ3R ทดสอบโดยใช้ ค่า t-test พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้ยังพบในงานวิจัยของ พรรณีการ์ สมักร (2557 : 74) ได้พัฒนาความสามารถด้านการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด และในงานวิจัยของ สุนิดา ระแม , ไพบุลย์ ดวงจันทร์ และนิตา มีสุข (2556 : บทความวิจัย) ได้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการสอนแบบ SQ3R ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนพึงพอใจวิธีการสอนแบบ SQ3R อยู่ในระดับมาก

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ เพราะวิธีสอนแบบปกติ ครูผู้สอนได้มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้ และทักษะในการอ่านจับใจความให้กับผู้เรียน โดยใช้การบรรยาย การยกอย่าง และการฝึกอ่านจับใจความ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถอ่านจับใจความเรื่องที่ครูกำหนดได้ รวมไปถึงสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ตามที่งานวิจัยของ นพนภา อื้อค้วง (2547 : 95-96) กล่าวว่า การเรียนแบบปกติเป็นการเรียนทั้งชั้นสามารถทำให้

นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยเช่นกัน เพราะมีขั้นตอนการสอนที่ใช้กิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ ได้แก่ เกม การทำงานกลุ่ม การอภิปราย ทั้งยังมีการวัดผลประเมินผลตลอดระยะเวลาที่สอน ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีการสนทนาซักถาม อภิปรายร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนนำวิธีสอนแบบ SQ3R ไปใช้นั้นควรศึกษาทำความเข้าใจขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
2. การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญควรคำนึงถึงวัย ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ดังนั้นควรเลือกเรื่องที่ทันสมัย มีเนื้อหาที่น่าสนใจชวนให้คิด และเป็นงานเขียนหลากหลายรูปแบบ หากเนื้อหาหรือเรื่องราวใด ๆ ที่นักเรียนชอบหรือพึงพอใจ จะทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้มากขึ้น
3. ครูผู้สอนจะต้องสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีศักยภาพในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูควรมีวิธีการเสริมแรงที่หลากหลาย และเหมาะสม เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติและแสดงออกมากขึ้น ครูควรชี้แจงวิธีการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียนให้ทราบเพื่อถือเป็นแนวปฏิบัติได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาในเนื้อหาการอ่านประเภทอื่น ๆ เช่น การอ่านแปลความ การอ่านตีความ และการอ่านขยายความ
2. ควรศึกษาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยกับตัวแปรอื่นๆ เช่น ความสนใจ หรือ เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่ม ที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉันท์ขจร กันชาติ. (2550). “ผลของการสอนอ่านแบบ SQ3R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความสนใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- บัญชา ธรรมบุตร. (2559). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดปทุมวนาราม ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างที่สอน SQ3R และกลุ่มที่สอนแบบปกติ. วารสาร “ศึกษาศาสตร์ มมร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 5(2), 181-192.
- ประมณ สวัสดิ์ลาภ. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดเสด็จ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรา พรหมณี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พรณิการ์ สมัคร. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2529). การสร้างและพัฒนาแบบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วชิรพรรณ จันท์เทศ. (2549). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- แวมยูรา เหมือนนิล. (2538). **การอ่านจับใจความ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุวรรณา ตั้งทีฆะรักษ์. (2543). **การอ่าน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สมศรี เอี่ยมโอภาส. (2557). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เทคนิค CIRC กับเทคนิค SQ3R**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- โสภณ สารสัมฤทธิ์ผล. (2555). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.ศิริพร ลิ้มตระการ. (2542). **การอ่านภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- _____. (2545). “**ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน หน่วยที่ 1**” เอกสารการสอนชุดวิชา **การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1-7**. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุมาพร ทศนุรักษ์. (2554). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนอ่านตามคู่มือครู**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Anderson, J., Poole, M. E., & Durston, B. H. (1969). **Efficient reading: A pratical guide**. Sydney: McGraw-Hill.